

MISCELLANY

CALLEACH AN DEACOIN

Fionnlagh MacLeod

Chuir mi seachad greis de dh'fheasgar comhla ris bho chionn dha na thri laithean agus ged a tha e air sarachadh fhaighinn anns a' gheiris ud le teine-de bha an teanga cho geur's a bha i a' riabh.

Bha an t-uisg a cuir deann as an talaith's na cait a-staigh comhla rinn anns an dachaidh a tha e air a dheanamh an airde as ur bhos ciornn Loch Odharan an Grabhair.

An garradh mar is abhaist a' bruchdadh le sitheanán is lusan de gach seorsa oir tha fasgadh boidheach aca shios anns an t-slag fion an rathad. Dh'fhalbh mise agus cruaic dhiubh agam fom achlais.

Fad a bheatha cha robb e' riabh ann an ospadal-gus na chuir an teine-de ann an turas ud e. Ach dh'innis e dha na doctoran gun tainig na tonsils as. "Air bord kitchen taigh tac ann an Canada." Chan eil e a' smaoineachadh gun chreid iad. Ach 's iad a

dh'fhaodadh. Bha caraid aige na surgeon a rinn dha an asgaidh e. Dh'fhoignich iad dhan a' chailllich am faodadh iad. "Thuit i, matha sibh a dh'faodas. Aon uair's gun faigh mi seachad a' bhraicaist."

Cha do bhruidhinn sinn torr air a' Chailllich an turas seo seach gun robh sinn air uiread a dheanamh oirre roimh seo co-dhui. Gun chord i ri daoine a cluinnint air. Aithris na Maidne madaíann an election. 'Se bha uireal dhuinn a' cluinnint nam briathran a tha dhuinn mar chomharr air fealla-dha — "Nise cuimhichibh g'eil election a' tighinn as t-Earrach. Uill, eil fhios agaibh, mar a cuir sibh mise a-steach an trup-sa . . .".

Dh'innis Murchadhach eachdraidh fhein anns an leabhar a chuir sinn a-mach troimh Clo-Beag an 1979, agus b'e sin a eachdraidh a bha inntinneach a h-inse. Bha a bheatha gle chlotach ri beatha nam balaich eile a rugadh anns na h-Eileanan aig toiseach na linne. Thug e cunnat air oige an Grabhair, an dachaidh, a' sgoil, an eaglais.

Chaidh e a Chanada comhla ri leithidinn fhein 's bho thill e tha e air a bhith an cois lot is caoich.

"Bha m'athair . . . bha e uamhasach geur, an rud a chanadh e . . . Ach a nis, mo mhathair . . . bha i, mar gun canadh tu, a' ploy an comhnaidh. Bha inntinn aotrom innt. Agus bha sin feumail dhi leis na thachair rithe. Bha tri duine deug a chlann aice. Chail iad a' cheud teaghach leis a' ghríulach is leis an trutach.

"Bha m'athair samhach, ach gus bith de an taobh a thigeadh is eair, bha freagairt aige dhi. Nuair a thigeadh air, reactadh e air ais. Bha feusag air sios gu broilleach. Leughadh e Gaidhlig. Sheinneadh e . . . bha na foinn aige. Ach chal leughadh e Beurla idir . . . cha robh e ann an sgoil a riabh.

"Nuair a chaidh mi dhan sgoil an toiseach tha mi smaoineachadh gun eileadh air a dheanamh de chlo a bh'orm. Agus geansaideh. Cas-ruisgt. Gheibhtheadh sinn brogan toiseach a' gheamhraidh.

"Cha robh cail a dhith biadh oirnn . . . Anns a' mhadaínn bha lit is bainne againn mus halbhadh sinn dhan sgoil . . . uaireanan pros, an duine a thogadh a ghabhail. Agus bainne. Treiceal uaireanan. Nise aig tide a phleadhá, bha sinn a' tighinn dhachaidh. Se piös de dh'aran-corcle im, no in is gruth . . . sin an diathad gus an tilleadh sinn dhachaidh as a' sgoil. Ach a nise aig an taigh, bhitheadh buntata is iasg, no buntata is feoil nam bitheadh sinn air molta mhabhadh, no rud mar sin. Och, cha robh cail a dhith oirnn de bhiadh idir.

"La na Sabaid? O, sin a' latha a' b'uamhasaiche gu leir. Mo chreach. Bha goirseachadh againn roimh'n t-Sabaid . . . Chan fhaigheadh sinn cothrom direadh chun a' rathaid, gun luaidh air a choir. Bha sinn direach mar gum bitheadh sinn ann an concentration camp . . . Na ceisteann gan cuir oirnn. Agus dh'fheumadh iad a bhith againn no . . . a Gaidhlig. Leabhar Cheist na Mathair . . . Bha siud a' dol air adhart co-dhiu. Cha robh dol-as bhon siud."

Ach gu fortanach cha do mhuch cail a bha sin mac-meannainn Mhurchaidh agus chaidh e air adhart gus cruthachadh na Caillich. Bha a' Chailleach dha na meadhon gus steer a thoirt air cuid mhór de na cuspairean a bu dluithe dha agus a bhuin ris na eirigh suas. Le comhdach eirmseach orra bha dol aige air ionnsaideh a thoirt air na cleachdaihean a bha mu thimcheall. Agus cha ghabhadh an cuspair a bhith na bu dluithe ri doigh-beatha is creideamh nan daoinne na bha e.

Tha liut air a' chomhradh a tha feir boidheach mar is tric. Mar i fein 's an Deacon: "Ach nam

bithinn air posadh Mac Mhollaich a Geocrab.

Nam bitheadh, ars e bhitheadh tu na do bhanntraig diugh.

Ma-tha, arsa mis, 's ioma ri bhitihinn ann nas miosa na sin.

Chaidh, ars esan, a thachadh thà mise cluinnint, le pancake.

"Thoisich mi a' deanaidh cailleach, feir mar a th'ann an d-fhein . . . bean taigh. Rinn based air na cailleachan a bhitheadh a' dol dhan eaglais an seo fhein.

"Bha an t-aodach gu leir orn uairsin . . . an aon uniform. Si a Marabhaig a thainig an Nighean a dh'athinichean a th'ann. Agus am blouse . . . se cailleach le cailleach a' Grabhar. Iongantach mura tig an crowdach. Oidhcheigin a dh'iarraidh an stuff.

"Tha a' ghrúag gu bhith finnis.

Dh'fheumainn grug eile fhaigh.

"Chan eil fhios agam a bheith comhradh ro cholach ri comhcailllich. Bhithinn a riabhach smaoineachadh, eil fhios agad, robh an comhradh cho aoso'd i aodach. Ach co-dhiu . . . cha an corr ann a dheanann dheidhinn.

"Bhithinn a bruidhinn air bho thioseach. Bhithinn ag radhach O, ach se Wick. Agus nuair a chanadh! Nise, ged a chan Fraserburgh no Ceann Phadraig, chan fhaigh mi laugh airson sin. Chan Wick! Chan eil fhios am casadh a tha seo. 'S dh'fheuch mi Yarmouth . . . a' dol gu iasgach Shasailean mi nuas an coast. 'S dh'fheuch mi Thurso . . . S' chaidh mi aga' Wick. Dh'fhuirich mi aig co-dhiu. Se Wick, mar gun caitu na headquarters . . . San Wick a choinnich i Mac Mhollaich.

"Siomadh turas a tha iad agrium . . . Tuitidh tu marbh a stage sin thatast. Plaighim timcheall seo fhein. Agus aig an am nuair a dh'innseann dhaibh a thuit mi bhitheadh iad cruain gaireachdain. Bhitheadh iad agrium . . . Cha bu choir dhu't a' dol chun nan concertan. Eil agad . . . an fheadhainn 'mhathach' a th'ann diugh tha iad cho modern fein. Chan eil dragh aca.

"Bha mi tolichte, riarach a bheath. Cha robh mi riabhach gearain mar a bhitheadh cuiseach tachart . . . Cha chreid mi deidhinn air ais idir . . . teagamh, na fhaighinn air a dh'fheusg aghaidh. Agus a chàbhaich a bhitheadh cuisean mar iad. Dh'atharraichinn torr de na . . . mo bheatha fhein. Na mis a rinn mi . . . Ach tha mi cinn gun deanann fheadhainn eile!

"Uill, mar a cuir sibh mis a-steach . . ."

A' feitheamh ri toiseachadh.

Dealbh le Gus Wylie